


2021

Sentència 298/2021

21 de setembre del 2021

Títol	Sentència 298/2021. 21 de setembre del 2021	
Elaborat per	Secretaria General	
Data de creació	21/09/2021	
Control de versions	Data	16/02/2022
	Versió	v1
Estat formal	Òrgan d'aprovació	
	Data d'aprovació	
	Publicació oficial	



	Referencia	47606
	Ciudad	
	Letrado	
	Procedimiento	141/20 A
	Notificación	
	Procesal	

Jutjat Contenciós Administratiu núm. 05 de

Avinguda edifici I -
08075

Tel. 93

Fax: 93

A/e:

NIG

Procediment abreujat 141/2020 A

Matèria: Responsabilitat patrimonial (Proc. Abreujat)

Entitat bancària:

Per a ingressos en concepte:

Pagaments per transferència bancària: IBAN

Beneficiari: Jutjat Contenciós Administratiu núm. 05 de

Concepte:

Part recurrent/sol·licitant/executant:

Procurador/a:

Advocat/ada:

Part demandada/executada: AJUNTAMENT DE

Procurador/a:

Advocat/ada:

SENTÈNCIA NÚM. 298/2021

Magistrada:

Fets

Primer.- La part actora va presentar recurs contenciós administratiu contra la resolució de de l'Ajuntament de per la qual es ar la reclamació de responsabilitat patrimonial presentada per l'actor i feia la pètica que consta a la demanda i que dono per reproduïda.

Acomplerta la tramitació prevista a l'article 78 de la llei de la jurisdicció contenciosa administrativa es va realitzar la tramitació per escrit d'acord amb l'article 78.2.3 Llei 29/98.

Tercer.- La quantia del present procediment és de

Raonaments jurídics





Primer.- Fets i prova

La part actora reclama per uns fets ocorreguts el dia ■■■■■■■■■■ a les 14 hores quan estava circulant amb el vehicle amb matrícula B2393 TY pel ■■■■■■■■■■ direcció ■■■■■■■■■■ quan a l'arribar a la zona d'accés controlada per una piona retràctil aquesta va provocar danys en el seu vehicle.

La part actora manifesta, no en la demanda, però si en via administrativa que davant seu hi havia un vehicle que també va accionar la piona per poder passar i així ho va fer. Darrera d'aquest vehicle hi circulava l'actora.

L'actora manifesta que el semàfor estava en àmbar, extrem que implica que es pot passar. No obstant, la part demandada ho posa en dubte. I és aquesta la qüestió a resoldre.

Segon.- Normativa i jurisprudència

L'article 106.2 de la Constitució espanyola disposa que els particulars, en els termes establerts per la llei, tindran dret a ser indemnitzats per tota lesió que pateixin en qualsevol dels seus béns i drets, llevat dels casos de força major, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament dels serveis públics.

D'acord amb aquest article, es desenvolupa legalment a nivell estatal d'acord amb l'article 149.1.8 de la Constitució espanyola, als articles 139 i ss de la llei 30/92, de ■■■■■■■■■■ i a l'àmbit local a l'article 54 de la llei 7/1985, de ■■■■■■■■■■ de bases del règim local que diu que les entitats locals respondran directament dels danys i perjudicis causats als particulars en els seus béns i drets a conseqüència del funcionament dels serveis públics o de l'actuació de les seves autoritats, funcionaris o agents en els termes establerts en la legislació general sobre responsabilitat administrativa.

A nivell jurisprudencial, com fixa la sentència dictada per la Secció 2a de la Sala Contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de ■■■■■■■■■■ de ■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■ Una nutrida jurisprudència defineix los requisitos de éxito de la acción de responsabilidad patrimonial de la Administración en torno a las siguientes proposiciones:

- a) La acreditación de la realidad del resultado dañoso -"en todo caso, el daño alegado habrá de ser efectivo, evaluable económicamente e individualizado con relación a una persona o grupo de personas"-.
- b) La antijuridicidad de la lesión producida por no concurrir en la persona afectada el deber jurídico de soportar el perjuicio patrimonial producido.





c) La imputabilidad a la Administración demandada de la actividad, entendiéndose la referencia al "funcionamiento de los servicios públicos" como comprensiva de toda clase de actividad pública, tanto en sentido jurídico como material e incluida la actuación por omisión o pasividad; y entendiéndose la fórmula de articulación causal como la apreciación de que el despliegue de poder público haya sido determinante en la producción del efecto lesivo; debiéndose de precisar que para la apreciación de esta imputabilidad resulta indiferente el carácter lícito o ilícito de la actuación administrativa que provoca el daño, o la culpa subjetiva de la autoridad o Agente que lo causa.

d) La salvedad exonerante en los supuestos de fuerza mayor.

e) La sujeción del ejercicio del derecho al requisito temporal de que la reclamación se cause antes del transcurso del año desde el hecho motivador de la responsabilidad -"en todo caso, el derecho a reclamar prescribe al año de producido el hecho o el acto que motive la indemnización o de manifestarse su efecto lesivo. En caso de daños, de carácter físico o psíquico, a las personas el plazo empezará a computarse desde la curación o la determinación del alcance de las secuelas"-.

Afegint d'acord amb la sentència de la mateixa Secció de ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ que" La responsabilidad de las Administraciones Públicas aparece caracterizada por dos importantes notas: es de tipo directo y objetivo. De este modo, no se requiere culpa o ilegalidad en el autor del daño, a diferencia de la tradicional responsabilidad subjetiva propia del Derecho Civil. Como señala la sentencia del Tribunal Supremo de ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ , se trata de una responsabilidad que surge "al margen de cuál sea el grado de voluntariedad y previsión del agente, incluso cuando la acción originaria es ejercida legalmente". Se exige la concurrencia de una relación inmediata, directa y exclusiva de causa a efecto entre el funcionamiento de la Administración y el daño o lesión. Fijada la concurrencia de los requisitos exigidos para que nazca la responsabilidad patrimonial de la Administración, es necesario concretar la obligación reparadora que surge como consecuencia de la misma. La extensión de la obligación de indemnizar responde al principio de reparación integral. De ahí que la reparación





afecte a todos los daños alegados y probados por los perjudicados, esto es, no sólo a los posibles intereses económicos o directamente valuables, como el daño emergente o el lucro cesante, aunque excluyendo las meras expectativas o ganancias dudosas o contingentes, sino comprendiendo también los perjuicios de otra índole, como por ejemplo, las secuelas o el daño moral o, con carácter más general, el denominado pretium doloris, concepto éste que reviste una categoría propia e independiente de las demás, y comprende tanto el daño moral como los sufrimientos físicos y psíquicos padecidos por los perjudicados”.

Ara bé tampoc podem confondre el sistema de responsabilitat objectiva amb la pretensió de fer de les Administracions asseguradores universals de tots els riscos que es produeixin en les seves instal·lacions o en els suports físics de les seves competències, com així ho han manifestat les sentències dictades en la jurisdicció contenciosa administrativa del Tribunal Suprem de ■ ■ ■ ■ ■ o de ■ ■ ■ ■ ■ o del Tribunal Superior de Justícia de ■ ■ ■ ■ ■ de ■ ■ ■ ■ ■

Per tot això, i aplicant la doctrina exposada, entenc que la part actora no ha provat la relació de causalitat. Desconeixem en quina fase estava el semàfor. A l'expedient consta informe de l'empresa encarregada del mecanisme de la piona, Aluvisa, posant de relleu el correcte funcionament de la piona el dia dels fets i la darrera revisió el ■ ■ ■ ■ ■ La part actora aporta en fase administrativa documents signat per un testimoni dels fets que no sap dir la fase semafòrica, pel que res es pot provar amb el mateix. Cal afegir que els danys causats en el vehicle ho son en la part davantera el que implica que la piona no va pujar mentre el vehicle estava passant sino en el mateix moment que el vehicle es disposava a entrar, extrem que podria implicar que el semàfor estava en fase vermella.

Tercer.- Costes

D'acord amb l'article 139 de la llei jurisdiccional no imposable les costes processals per entendre que el cas presentava dubtes de dret.





Decisió

DESESTIMO el recurs contenciós administratiu interposat per la representació processal de la senyora ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ contra la resolució de ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ dictada per l' Ajuntament de ■■■■■ desestimant la reclamació per responsalitat patrominial pels fets ocorreguts el dia ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■

No imposo les costes processal per entendre que el cas presenta dubtes de dret i de fet.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts, i feu-los saber que contra la mateixa no hi poden interposar cap recurs ordinari, sense perjudici de ser susceptible de recurs de cassació en els termes de l' article 86 de la llei jurisdiccional.

Així ho acordo i ho signo.





Codi Segur de Verificació: PHTNUS9AP11KXVYUJMEIBS50HVL3NZ7Q

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejcat.justicia.gencat.cat/AP/consultaCSV.html>

Signat per Raga Marimon, Montserrat;

Data i hora 28/09/2021 12:35

PUBLICACIÓN.- El magistrado titular de este Juzgado ha leído y publicado la sentencia anterior en audiencia pública en la Sala de Vistas de este Juzgado Contencioso Administrativo en el día de su fecha, de lo que yo, el Letrado de la Administración de Justicia, doy fe.

